

DERSİMDE KADIN FİĞÜRÜNE ÇOK BENZEYEN AĞAÇ BULUNDU

İksor Deresi'nde serinlemek amacıyla çaya giren 5 kişi ayaklarına takılan ağı fark edince çıkarmaya çalıştılar. Ağı çıkarmaya çalışırken suyun içinde ağır sarılı olduğu bir cismi fark eden vatandaşlar, cismi sudan çıkarınca insana çok benzeyen bir ağaç olduğunu fark ettiler.

Bir kadına benzeyen ağaç görenleri hayretler içerisinde bırakıyor.

(Fotografılar İçin MDA'dan Haydar ÇETİNKAYA Hocamıza Teşekkür Ediyoruz.)

Metin GÖLÇÜR

YIL: 1

SAYI: 3

AĞUSTOS 2011

ÜCRETSİZDİR

DERSİMDE BARAJLARA HAYIR YÜRÜYÜŞÜ

Dersimde 11. Munzur Kültür ve Doğa Festivalinin Son Günü Munzur'da Barajlara Hayır Eylemi Düzenlendi.

Seyit Rıza Parkında Bir Araya Gelen Binlerce Kişi Hızır Gölü (Gola Çetu) Ziyaretine Kadar Yürüyerek, Munzur ve Pülümür Vadilerinde Planlanan baraj ve HES projelerini protesto etti. Kitle sık sık Yürüyüş boyunca Baraj Karşıtı Sloganlar Attı.

Yürüyüş nedeni ile Tunceli- Elazığ Karayolu bir süreliğine trafiğe kapanırken uzun araç konvoyları oluştu. Yürüyüş Dersimin Kutsal Mekanlarından Biri olan Hızır Göl (Gola Çetu)'da sona Erdi.

Metin AYDINER

SAKLI KENTİN SAHİBİ "MUNZUR"

Munzur saklı kent Dersim'in yaşam kaynağıdır. Dersimlilerin inancının kaynağı özgürlüğünün simgesidir Munzur. Munzur olmasa Dersim olmaz der büyüklerimiz. Haklılar aslında çünkü Munzur Dersim'e hayat veriyor. Dersim'in ortasından geçerek doğaya ve insanlara umut veriyor. Ama son iki yıldır Dersim'in hayat kaynağı,

özgürlüğünün simgesi Munzur'un önü bentlerle kapatılmaya başlandı. Eskisi gibi asi ve hırçın akamıyor Munzur. Barajların yapıldığı bölgeye katkı sağladığını düşünürdüm önceden taki benim Munzurumun önü kapatılana kadar. Doğamız, inanç yerlerimiz ve anılarımız yavaş yavaş baraj suları altında kalıyor. Barajlarla birlikte aslında Dersim'de bir göç hareketi de başladı. Munzur'un hayat verdiği köylerin çoğu boşaltıldı ve baraj sularının altında bırakıldı. Barajlarla birlikte pek çok yaşam

alanı yok edildi. Munzur Vadisi Milli Parkın da Dersime özgü binlerce bitki ve hayvan türü yok olma tehlikesi altında. Pek çok çevreci Dersim'de yapılan barajlara karşı tepkilerini ortaya koydular. Biz Dersimli gençler olarak olarak Dersim'i olumsuz yönde etkileyecek doğamızı, kültürümüzü ve inancımızı yok edecek mihraklara karşı duracağız ve yasalar çerçevesinde tepkimizi ortaya koyacağız...

CEM TAYLAK

1938'DE ZİNİ GEDİĞİ'NDE KATLEDİLENLER ANILDI

Dersim Milletvekili Hüseyin AYGÜN, 26 Temmuz Salı günü Mercan eteklerinde yer alan Kılıçkaya Köyü'nü ziyaret etti. 1938 yılında Zini Gediği'nde katledilen 97 kişi için yapılan anma törenine katıldı.

Dersim Milletvekili Hüseyin AYGÜN, Dersim ilçe ve köylerini gezmeye devam ediyor. Hüseyin AYGÜN, gezdiği yerlere ilişkin notlarını sosyal paylaşım sitesi facebook üzerinden takipçileriyle paylaşıyor. Dersim Milletvekili Hüseyin AYGÜN, 26 Temmuz Salı günü Mercan eteklerinde yer alan Kılıçkaya Köyü'nü ziyaret etti. 1938 yılında Zini Gediğinde katledilen 97 kişi için yapılan anma törenine katıldı.

İşte AYGÜN'ÜN sosyal paylaşım sitesindeki yazısı:

1938'de Erzincan Zini Gediği'nde Katledilenleri Andık

Bir milletvekili olarak yaptığımız tüm çalışmalarını seçmenlerimize ve Dersim halkına gün ve gün açıklamak derdindeyim, yoğun bir koşturmaca, planlı-plansız işler, bizim belirlediğimiz gündemler, başkalarının belirledikleri, bir ailenin yardımına koşma (Mutu), bir bölgenin esnafının (Elazığ Hozat Garajı esnafı) derdine çare arama, bakalım neler yapabileceğiz, "tarih baba" nasıl yazacak bunları?

Bütün "büyük" bir iş yaptık, "küçük" ama "tarihi önemde" bir adım attık, 1938 de Erzincan Zini Gediği nde katledilen 97 kişiyi ölüme götürüldükleri Kılıç kaya Köyünde andık, Fransa dan, Almanya dan gelen dostlarımız Erdal Kılıç kaya ve Yaşar Kaya yanı başımızdaydı, Kılıçkaya Köyü halkı da, kalabalık bir grup toplandık, 97 kişinin gözaltında aç-susuz tutulduğu "karakol-ev" in önünde saatlerce "gidenlerle" konuştuk, kurban yakınları ağladılar, sanki dün öldürülmüşler gibi, daha sonra mumlar yaktık, Bava Şervan Kırmancıki dualar etti, onların ölüme götürüldükleri yoldan sembolik bir yürüyüş yaptık, onlar o yoldan dönememişlerdi, biz o yolu adımladık kederle, neyse mağdurlar yarından itibaren dava açmaya hazırlanıyorlar ve Zini Gediğindeki cesetlerin DNA tespiti ile kendilerine teslimini istiyorlar, bir daha hiç kimse etnik ve dinsel sebeplerle toplu olarak yok edilmesinler diye...

Dostlarımız; Dersim Türkiye'nin en büyük toplu mezarlığıdır, DNA tespiti ile ailesine teslimi beklenen çok sayıda "ölü" var toprak altında, Erzincan Zini Gediğinde 6 Ağustos 1938 de öldürülen 97 kişi Dersim 1938 ile hiçbir ilgileri olmadığı halde kurşuna dizildiler, sadece Alevi-Kızılbaz oldukları için, Onların ruhu aramızda, çiçekte, böcekte, taşa ve toprakta, hard u asmenin her yerinde, ruhları şad olsun...

Sevgi, saygı ve iyilikle... 26.07.2011

Hüseyin TÜNEY

DERSİM'DE GENÇLİK ŞÖLENİ

Tiram Gençlik Kültür Sanat Derneği ile Toplum Gönüllüleri Vakfı ile ortak düzenlenen gençlik festivali oldukça verimli geçti. Festivale katılan kurumlar Toplum Gönüllüleri Vakfı, Çocuklar Aynı Çatının Altında Derneği, KAOS/GL, Kısa Dalga, Olof Palme Merkezi, İsveç Alevi Kültür Merkezi'nin katılımıyla gerçekleşen festival kapsamında çocuk atölyesi, Grafiti, yan flüt, dans, ritim, ve konser gibi etkinlikler yer aldı.

Dört günlük gerçekleşen atölyelere ilginin yoğun olması bizleri sevindirdi. Bu yıl ilk gençlik festivalini gerçekleştirme şansını bulduk. Bu festival sayesinde Türkiye'nin birçok kesiminden katılan arkadaşlarla tanışma şansı bulduk. Başkaca kurumlardan gelen arkadaşlar Dersim'i çok beğendiklerini dile getirdiler ve her fırsatta Dersim'e yeniden geleceklerini belirttiler. Bir sonraki ziyaretin tarihini planlayanlar en iyi tarihin Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin gerçekleştirildiği tarih olarak belirlediler.

Dersim'in yöresel yemeklerini beğendiklerini ifade eden katılımcıların bu beğenileri bizleri mutlu etti. Tiram olarak üzüldüğümüz bir konu ise; bu tür çalışmalarda bizlere destek olması gereken kurumların bu desteği vermemesi oldu. Destek almamıza rağmen festivalden alınımızın akıyla çıktık. Festivale katılan, destek veren, herkese, Tiram Gençlik Kültür Sanat Derneği adına sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.

HÜSEYİN TÜNEY

İşte bu doğa size bir fırsat verse, elinizle şu fotoğraf karesine dokunduğunuzda içine girebilseydiniz bir yeryüzü parçasından çok Arafta bulursunuz kendinizi. Hem cennet, hem cehennem arası. Bir öğle güneşinde Munzur'u seyretmek kadar huzurluysa soğuk bir kış ayazında uluyan kurtları nefesinizde hissetmek kadar ürkütücü. Çünkü Dersim yüreğinde parçalanmış insanlar taşıyor. Tarih onları sildiğini sandı, insanlar unuttu. Ama yavrusunu kaybetmek istemeyen bir anne ona nasıl sıkıca sarılıyorsa Dersimin ruhu da ölümlerine öylece sarılmış... Bastığınız her toprağın altında birinin son nefesini hissetmek nasıl bir duygu. Aynı anda gökyüzüne bakıp bir kartalın süzülüğünü görmek ve içinizi nefes kadar umdundoldurması? Hiç düşündünüz mü bunu?

NAZİM ENDER ARSLAN

Geleceğe "biz" karar veririz... Siz değil

Biz gençler olarak zaman tüneline yolculuk yapmak istemiyoruz. Türkiye'nin tek sesliliği canımızı sıkıyor, tek tip kıyafetleri beğenmiyoruz. Artık 12 Eylül darbesinde olduğu gibi farklı müziklerin yasaklanmasını istemiyoruz. Duymayanlara sesleniyoruz! Artık dünya başka özgürlük şarkıları söylüyor, siz ne söylüyorsunuz?

Tekerleri ideoloji çamuruna saplanıp kalmış devletleri son hızla geride bırakan 'mercedes motorlu' AB devletlerini görüp heveslenmemek elde değil. Tamam, Türkiye kendine özgü bir ülke, ama artık biz de ülkemizi çağdaş, modern dünyaya taşıyacak zihniyetler istiyoruz. Bize özgürlüğü çok gören yetişkinlere sesleniyoruz: "Biz bu ülkenin gerçekleri ve beraber özgürce yaşamak istiyoruz"

"Hakimiyet Kayıtsız Şartsız Milletindir" sözünü ağızlarından düşürmeyen sözde demokratlara artık inanmıyoruz. Askerin emriyle "yanaşık düzene" giren sözde demokrat, sivil siyasetçilerin duruşunu beğenmiyoruz. Biz genciz ve kendi özgürlük alanlarımızın tuğlalarını kendi ellerimizle dizmek istiyoruz.

Özde millet sevgisinin ırkçı bir yaklaşımla sağlanamayacağını düşünüyoruz. Çünkü bizim arkadaşlarımız Kürt, Türk, Laz, Çerkez... Biz dostlarımızı kendimize benzetmek gibi bir kaygı içinde değilken, aynılaşmayan halkları bir tehdit olarak algılayanları, kusura bakmayın anlayamıyoruz. Bir ırktan olmayanların mutsuz olacağını düşünmeyi bize öğretmek istemelerinin başarısız kalacağını şimdiden söylemek istiyoruz. Çünkü mutlu olmanın barış içinde insanca yaşamaktan geçtiğine inanıyoruz.

Biz genciz ve taklit zihniyetler bize göre değil. Bize ezberletilmek istenen resmî görüşleri elimizin tersiyle itiyor, tartışmaya dayalı, ülkenin kaderine halkın karar vereceği sivil tezler istiyoruz. Bağımsızlığın bedelini insanlarımız canlarıyla ödemişse bırakın 'ülke kurma edebiyatını', 'milletin hizmetkârlığına' soyunun. Ne, yoksa o hizmetkârlık size ağır mı geliyor? O zaman sizleri, gençler olarak 'sözünüzü ve özünüzü' bir daha düşünmeye davet ediyoruz.

Biz inancımızla, inançsızlığımızla, renklerimizle, dillerimizle bu ülkenin halkıyız ve bu ülkenin geleceğine biz karar vereceğiz... Kusura bakmayın ama millete hadim olmayı içlerine sindiremeyenlere sesleniyoruz "Yeter artık söz milletindir"

Metin GÖLÇÜR

Anne Sevgisi

Ateşe doğru yürürken arkama bakıp gözyaşındaki sıcaklığı hissedebildiğim tek insan...

Kelimelerinin tanımlayamadığı tek insan. Bu konuyu açarken bile gözyaşlarına hakim olamadığım insan... Her geçen gün ben bunun yokluğuna nasıl alışacağım ya şeklinde düşüncelere daldığım, her gece Allahım ne olur ölmesin diye dua ettiğim kadın, her şeyimi anlatabildiğim arkadaşım. Beni arkadaşlarımdan kıskanan, vakit geçirmekten zevk aldığım sarılıp ağladığım, güldüğüm hayatımın vazgeçilmez parçası, var olduğu sürece aklıma gelmeyen, gecenin bir vakti seni seviyorum, iyi uykular miniğim mesajıyla insanı gözyaşlarına boğan, sarılmak için can attığım insan. Dünyanın en güzel kokan varlığıdır anne... Kendine has, mis bir kokusu vardır ki odasına da sinmiştir, bir hafta uzak kalsanız o odaya girdiğinizde anlarsınız onu ne kadar özlediğinizi. Durup durup sevgi gösterisi yapılması, boynuna sarılması gereken insandır, "ay bi dur, üff" tepkisini asla vermeyecek olan, sizden daha da sıkı sarılacak olandır. Bitane olan, eşi benzeri olmayan oluşumdur...

Bir çocuk doğduğunda bir anne doğar demişti bir zamanlar. Canım kızımı kucağıma aldığım ilk an annemin dediklerini anladım. Canım pahasına hayatımı adayacak ve onun mutluluğu için var olacak bir babaydım ben artık. Annem olmasaydı anne demenin ne olduğunu asla öğrenemeyecektim. Dünya üzerinde benim için ölene dek ağlayabilecek tek insan. Kendisinden önce ölmeyi dilediğim bir kaç varlığın başında gelen insan. Sahip olup da canımdan çok değer verdiğim tek şey...

Uykumdan uyandığımda attığım çığlığa kıyamayan, mükemmel iki gözle bir şey beklemeden bakan, tatminini yüzündeki gülümsemeye gösteren tek kadın. Ona verdiğiniz en değersiz hediye bile saklamaktan asla vazgeçmeyecek kadınların en kutsalı. Hayatınız boyunca tereddütsüz ona hep dönebileceğinizi, üzülmeyi ölmek olmadığını size öğreten ilk kadın. İlk öğretmenim. Hiç bir zaman terk etmeyeceğim her daim yanında olacağım benim için kendi hayatını ortaya koymuş insan.

En kızgın olduğumda bile sarılıp, çocukluğumdan beridir ezberlediğim o kokusunu içime çektiğimde sakinleştiğim kişi. En ümitsiz olduğumda bile sesini duyup rahatladığım kişi. En mutlu olduğumda dizinin dibine oturup mutluluğumu paylaştığım kişi. Seni seviyorum anne...

Bir bakışından bir şeylerin ters gittiğini anlayan, en ufak bir sıkıntınızı tek kelimeye gerek duymadan hisseden, sizi dünyada karşılıksız ve en büyük sevgiyle seven tek insan... Yeri doldurulamaz dost, sıcacık bir kucaktır Anne.

Anne Sevgisine Birde Şöyle Örnek vereyim;

Amerika'nın ünlü doğa parkı Yellowstone National Park'da çıkan bir yangın sonrası görevliler hasar tespit çalışmaları için ormanda geziyorlardı. Görevlilerden biri bir ağacın dibinde küller içinde neredeyse kömürden bir heykele dönüşmüş bir kuş gördü. Görevli elindeki çubukla hafifçe dokundu kömürleşmiş kuşa. Dokunur dokunmaz kuşun kanatları altından üç küçük kuş yavrusunun cıvıdayarak çıktığını gördü. Anne kuş gelen tehlikeyi farkederek, yavrularını bir ağacın arkasına getirmiş, kendisinin yanacağını bile bile onları kanatlarının altında saklamıştı. Yangın yayılmadan, çok rahatlıkla uçup oradan uzaklaşması mümkün iken, yavrularının yanında kalmayı tercih etmişti. Alevler bulunduğu yere varıp küçücük bedenini kavurmaya başladığında, hiç kıpırdamadan kalmıştı. Bedeni yanıp kavrulmuştu ama geriye hiç ölmeyecek bir "anne" heykeli bırakmıştı.

Metin GÖLÇÜR

MUNZUR ONURDUR, ONURUNU NEDEN KIRLETİYORSUN KAMPANYASI

Munzur Doğa Aktivistleri Tarafından Düzenlenen Munzur Onurdur, Onurunu Neden Kırletiyorsun Kampanyası Kapsamında Gönüllü Aktivistler Çok Güzel Bir Çalışmaya İmza Attı. Seyit Rıza Parkında Toplanan Gönüllüler Daha Sonra Munzur Vadisine Hareket Etti. Sıcağa Aldırmadan Bir Kamyon Dolusu Çöpü vadiye Toplayan Aktivistler Yüzerekte Stres Attı...Siliç Köprüsünden Başlayan Temizlik Yürüyüşü Anafatma Ziyaretinde son buldu.

Cem TAYLAK

ÜNİVERSİTE VE "AŞK" LARI

2008 yılında açılan Tunceli Üniversitesi ilk mezunlarını 1 Temmuz 2010 yılında verdi. Her ne kadar yurt, yemekhane, derslik ve ekipman sorunu olmasına karşın ilk mezunlarını yorucu ve çileli zamanlardan sonra verebildi. Üniversitenin eksikliklerinin yanında verdiği güzel dostluklar ve AŞK'ları da oldu. Aşk demişken öyle yabana atılacak bir olgu değildir aşk... Hele ki Dersim'de yaşıyorsa bir başkadır aşk. Dersim'de aşklar Munzur Babaya duyulan sevgi Düzgün Babaya duyulan inanç ve Dersim'de sürdürülen kavga kadar hırçın ve sağlamdır. Evet, üniversite açıldı, ilk öğrencileri geldi ve ilk mezunlarını verdi üniversite. Ama bıraktığı tek şey ise geride kalan AŞK'ları...

OKAN ÖLÇMEZ

LODİNİKA'NIN YÜREK ALFABESİNDEN MEMLEKETE AKAN SÖZLER

"Gitmek gözlerinde gitmek sürgüne,
Yatmak gözlerinde yatmak zindanı,
Gözlerin hani..."

Böyle başladı yokluk, hasret, koca bir kaos böyle başladı içimde. Ustanın; Ahmed Arif'in o güzel şiiriyle başladı büyük kayboluş. Özlüyorum

diyorum; memleketi, Dersim'in dağlarını, deli deli akan Munzur Çay'ını, yaprağın yeşilini, dağın kahvesini özlüyorum... Özlüyorum; sevgiliyi, onun bahar çiçeklerinden olan ıtır, ıhlamur, karanfil kokusunu; her içime çektiğimde içimi yakan o acı ama güzel kokusunu özlüyorum. Tenini, gül tenini koca bir ovanın uzantısı kadar bitmeyen, sarp kayalar gibi çetin, ve gökyüzü gibi yumuşak olan tenini. Siyah zülflerinin alınına düşüşünü, yorgun bir memleket gibi dalgın bakışlarını özlüyorum. Özlüyorum; annemi, tencerede pişmiş sıcak bir kap yemeğini, başında ki sarı yazmasını, gözpınarlarında her an boşalmaya hazır gözyaşlarını ve bebek oluyorum aniden kundaklara sarılı; ak memesinden akça sütünü özlüyorum, onun kollarında ki güveni özlüyorum. Özlüyorum; baba ocağını, babamın sert bakışının altında ki o ağlamaya hazır yumuşak ve bağışlayan kalbini özlüyorum. Ve hiç olmayacak kadar, yerini hiç kimsenin alamayacağı kadar derin olan, sırdaşımı, arkadaşımı evladımı, canımın öte canı olan kardeşi özlüyorum. Ne garip ki bitmiyor. Her defasında yeniden yeniden başlıyor. Yoruyor, kırıyor, ötekileştiriyor bu özlem ama yine de hani diyorum, bunca zorluğa rağmen gözlerin hani?

Dağların, ovaların, yolların, binaların, arabaların, öksüz ve yetimlerin, onca kaybolmuşların, yitirilmiş her yanı acı ve pislik olan bir kentten seslenip duruyorum. Yetişiyor mu oralara, duyabiliyor musunuz acep beni? Bunca kaybolmuşluğun arasında hala çocuk seslerini, kuş cıvıltılarını, rüzgarın uğultusunu, denizin dinginliğini dinlemeye, duymaya çalışıyorum. Özlemim bir nebze dinsin diye. Diner mi hiç? Bazen acımın sesinde kayboluyorum. Kulaklarım duymaz oluyor ve ben boğuluyorum. Onca hasrette tek başına boğuluyorum. Bir dost eli saçlarıma değip bu acıyı bölene kadar, bir "Nazım Şiiri" beni bana geri getirene kadar böyle devam ediyor. Bir kör kadar duyularım hassas, bir çocuk kadar narin ve acımasız, bir kadın kadar asil, bir erkek kadar güçlü ama bir ölü kadar da yitik aslında. Belki de bu yüzden varlık ve yokluk arasında bunca kayboluş.

Var elbet bir çıkar yolu olmaz mı? "Adiloş Bebe'nin ninnisi" gibi aslında. Hayat zor ve insanlar hor görür seni. Ama biz Adiloş Bebe gibi açlıkta, yoklukta, zorlukta ve özlem dolu bir coğrafyada doğduk. Aç doğduk, az kaldık her şeye ama yine de güçlü büyüttü ninniler bizi. Yarım gibi görünen o açlığın aslında bir parça ekmek, buharı tüten yeni kaynamış bir bardak sıcak çay kadar tokluk olduğunu gördük. Kaybetmeyi öğrendik insan insan, ova ova, şehir şehir kaybetmeyi. Ama acımın küllerinden de yeniden doğmayı öğrendik. Daha güçlük ilmek ilmek. Ve bir şiir okuduk, bir yazı yazdık bu hayata. Şimdi sesi yankılanır, özlemi yankılanır; anamın, babamın, sevdiğimin, kardeşimin, özlemimi çektiğim memleketimin dağlarında. Kaybolmuş bir kentten dökülüp, apartmanların arasından sıyrılıp, arınmak için Munzur'da buldu bu sözler kendini. Hadi bir bardak demli çay dökte her şey yürekte bulsun yerini.

Gamze il

Deniz sonsuz bir dünyaydı ama küçük kara balığın keşfetme arzusundan daha büyük değildi. Ve küçük kara balık, o denizin sonsuzluğunda kaybolacak kadar cesurdu... Küçücük hayatlar içinde var olabilirsiniz? dediğin anda kaybın dünden bugüne daha fazla oluyor.. Dersimin kayıp cenneti kışla ile buluşmuştum minik yoldaşla. İlk sorduğum ise zonema zonema? Küçük şalvarlı mangal yüreğin cevabı da anlamların en güzeli idi 'ez zonon tu keseybike, lakin sonra toparlanıp 'sen konuş ben anlarım' diyecek kadarda cüretkardı. Bu ne çelişki diyordum hep zazaca ölü diller arasına girdiği günde aynı şeyi düşünmüştüm. Unutuyoruz artık kültürü xovira meke vakılam diyen diller yok artık...

NAZIM ENDER ARSLAN

SARISALTUK TÜRBESİ

Sarı Saltuk bir halk kahramanı ve Anadolu ve Rumeli'nin fethi sırasında önemli rol oynayarak efsaneleşmiş bir Türkmen, Bektaşî/Alevî inanç önderidir. Efsanevi şahsiyet kimliğini daha yaşarken elde ettiği söylenmektedir. Hayatını anlatan Saltukname destanı, bu 13.Yüzyıl savaşlarını ve çeşitli kerametlerini konu almaktadır.

Hacı Bektaşî Velinin müridlerinden olan Sarı Saltuk'un Anadolu ve Balkanlarda da çok sayıda türbesi bulunmaktadır. Bu türbelerin bazıları Müslümanların yanı sıra Hristiyan ahaliler için de ziyaret yeri konumundadır. Saltukname'de Sarı Saltuk'un on iki mezarı olduğu belirtilmektedir. Sarı Saltuk, beylerin ve kralların mezarına sahip çıkmak isteyeceklerini söyleyerek her isteyene verilmek üzere birer tabut hazırlamalarını vasiyet etmiştir. En ünlü Sarı Saltuk türbesi halkının 13. yüzyılda İslamiyet'e geçmesine önyak olduğu rivayet edilen İznik'te bulunmaktadır. Saltukname'nin çeşitli yerlerinde Sarı Saltuk'un yer altından şifalı sular çıkardığı anlatılmaktadır. Çok ilginçtir ki Bosna-Hersek Balagay Şehrinde bulunan Tekkesi Buna Irmağının çıktığı, gözenin bulunduğu koca bir kayanın dibindedir.

Asıl mezarının Romanya'nın kuzeyinde Dobruca bölgesindeki Babadag kasabasında olduğu sanılmaktadır. Kendisine bağlı Bektaşîlerin yaşadığı Türkiye'de İznik'in yanı sıra Diyarbakır, Tunceli, Bor (Niğde), İznik, Rumelifeneri (İstanbul), Babaeski; Makedonya'da Ohri, Arnavutluk Manisa'nın Alaşehir ilçesinin Yeşilyurt kasabasında ve Bosna-Hersek'te türbeleri bulunmaktadır.

Sarı Saltuk'un hayatını anlatan Saltukname Fatih Sultan Mehmet'in oğlu Cem'in (sonradan Cem Sultan ismiyle tarihe geçecektir) şehzadeligi esnasında verdiği talimat üzerine Ebu'l-Hayr er-Rumi tarafından yedi senelik bir çalışma sonucunda Türk sözlü geleneğinden toplanarak 1480 yılında tamamlanmış ve kitaplaştırılmıştır. Bu eserin bir başka ilginç noktası da, yazıya geçirilmiş ilk

Nasreddin Hoca hikâyesini içermesidir.

Saltukname yeni Türk harfleriyle tam metin olarak yayıma Şükrü Halûk Akalın tarafından hazırlanmıştır. Bu çalışma 1987 - 1990 yıllarında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından üç cilt olarak yayımlanmıştır.

Sarı Saltuk hakkında bilgi veren başka önemli kaynak da Evliya Çelebi Seyahatname'sidir. Ayrıca, bazı tarih kitaplarında da Sarı Saltuk ile ilgili çeşitli bilgiler bulunmaktadır. Bunlara örnek olarak Yazıcıoğlu Ali'nin Tevârih-i Al-i Selçuk adlı eserini sayılabilir.

İslami rivayetlere göre Sarı Saltuk, Peygamber ve Hacı Bektaş neslinden gelen Türkmen bir er olarak bilinir. Bu erin seçeresi bizzat Nakib'ül Eşraflık kayıtlarında geçer. Sarı Saltuk soyunun bir kolu Tunceli ilinin Hozat ilçesindedir. Burada Sarı Saltuk'un türbesi ve onun soyundan gelenler bulunmaktadır. Bu aileler Sarısaltık, Akdoğan, Yurt, Yer, Kılıçaslan, gibi temsilcilere sahiptir.(ya Ali, ya, hacı Bektaş ya on iki imam, ya sarısultan)

Metin GÖLÇÜR

Ferruh-Şad Bey Türbesi

Çemişgezek Ulukale Köyünde tarlalar arasında bulunan bu türbenin kapısı üzerindeki Arapça kitabesinden öğrenildiğine göre Emir Ferruh Şad Bey için h. 957 (1550-1551) yıllarında yaptırılmıştır. Kitabenin okunabilen bölümleri şöyledir:

“..... Hâzâ merkad el-Emir el-Mükerrem, Sâhib el-tabl ve'l-âlem, el-Emir Ferruh-Şâd Big... İbn-i'l-Emir el-merhum el-magfur.....el-Emir Hac Rüstem Big Tâbe serâ-hün ve ca'ale-l-cennet misvâ-hün fi şehri Zi'lhicce.... Sene 957 (1550-1551).”

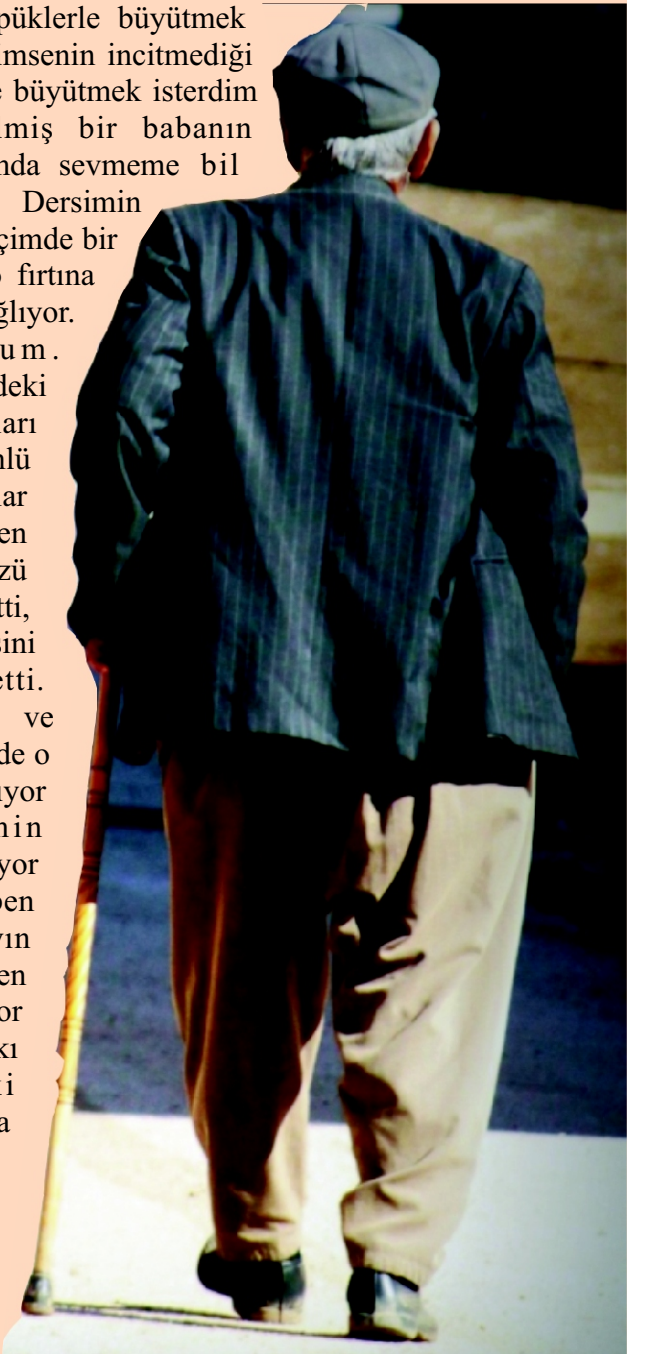
Türbe kesme taştan sekizgen planlı olarak yapılmış, üzeri merkezi bir kubbe ile örtülmüştür. Türbenin gövde kısmının altında, ortasında ve üzerinde kırmızı kesme taşlardan üç sıra halinde şerit yapılmış ve böylece cephe hareketli bir görünüm kazanmıştır. Giriş kapısı ile iki yandaki pencerelerin üzeri hafif sivri kemerlidir. Kemerlerin içerisindeki pencereler düz taş hatıllıdır.

Girişin karşısında mihrap bulunmaktadır. Ancak türbe zemini sökülmüş, duvarların sıvaları sökülüştür. Bu nedenle de içerisinin bezeli olup, olmadığı anlaşılammıştır. Türbenin altında mumyalık kısmı bulunmaktadır

Seni koynumda ak köpüklerle büyötmek isterdim yavrum seni kimsenin incitmediğı bir diyarda gülücüklerle büyötmek isterdim ama sen ötekileştirilmiş bir babanın evladısın. Seni koynumda sevmeme bil e müsaade etmediler.. Dersimin hangi yaşlısını görsem içimde bir fırtına kopuyor sonra o fırtına Munzura karışıp kan ağlıyor. Sonra 38 oluyorum. Dünyanın hiç bir yerindeki yaşlılar Dersim yaşlıları gibi kederli ve hüznölü bakmıyor... Çünkü onlar ölümü gördü ve ölümün en acı olanını. Kimi gözü önünde evladını kaybetti, kimi gözü önünde ailesini anne babasını kaybetti. Bütün çocuklar yetim ve öksüz büyüdü. Şimdilerde o acıklı öyküsünü anlatıyor evlatlarına Dersimin dedeleri. Sımsıkı sarılıyor geleceğın ışıklarına ben yaşadım siz yaşamayın diyor gözleri ve giderken ayağının altından kayıyor sanki hayat ama o sıkı sıkı tutunuyor ellindeki bastonuna ama aslında hayata.....

Hasret Soylu

Sülbüs Gezisi

Sülbüs Dağı, Dersim, Bingöl ve Karakoçan üçgeninde bulunan bir dağdır. Yaklaşık olarak 2 bin 800 metre yüksekliği olan bu dağ ayrıca volkanik bir dağ olma özelliği taşımaktadır.

Dağ, aynı zamanda ziyaret olması sebebiyle her yıl binlerce kişi tarafından ziyaret edilip kurban kesiliyor. Sülbüs Dağı'nın Dersim ve Bingöl tarafından cem evi bulunmaktadır. Munzur Dağcılık ve Doğa Sporları Topluluğu olarak Sülbüs Dağı'na ziyaret gerçekleştirdik.

Yıllardır Dersim'den ziyaret edilmemiş Sülbüs'e gitme şansını bulduk. Yaklaşık iki saat yolculuktan sonra zirveye vardık. Elli kişinin katıldığı yürüyüş oldukça heyecanlı geçti.

İlk defa volkanik bir dağı gördüklerini ve Bingöl köylerini, Tari Dağı'nı Yayladere'yi gördüklerini söyleyen katılımcılar, zirvede bir süre dinlenip niyaz dağıttıktan sonra dönüş yoluna koyuldular.

Dönüş yolunda Nazımiye'ye bağlı Sarıyayla Köyü'ne vardığımızda köylüler bizi karşılayıp çay ikram ettiler. Buradaki güzel sohbetin ardından Dersim'e geri döndük.

HÜSEYİN TÜNEY

Hergün Yeni Bir Bilgi

Toprağın Sırları;

“BİR GRAM toprak içerisinde milyonlarca mikrobik canlı yaşamaktadır. Bu canlılar olmasa idi, organik maddeler ayrışamayacaklarından, dünyanın yüzeyi ölü artıklar ile dolacak ve yaşanamaz bir hâl alacaktı.”

Toprağı, sadece ufalanmış, öğütülmüş küçük taş parçacıkları olarak düşünemeyiz. Başka bir ifadeyle iki üç taş parçasını alıp havanda dövsek de un hâline getirsek 'toprak' elde edemeyiz. Toprak bambaşka bir şey... Baksanıza, bir gram toprakta milyonlarca canlı kayıyor. Çakıl taşı istediğiniz kadar ufalayın; hiç bir zaman canlı, bereketli, üretken toprağı elde edemezsiniz.

O halde toprak, üniversitelerde okutulan tarifi ile bir 'varlık'tır. Her çeşit bitki ve hayvanları besleyebilen ve içinde su ve hava da dahil organik, inorganik binlerce çeşit kimyevî madde barındıran bir örtüdür. Örnek olarak bakterileri ele alalım.

Bakteriler tek hücreli canlılar olup, hayatın en küçük ve en basit üyeleridir. Bir grup topraktaki bakteri sayısı yüz milyona erişmekte olup, bir dekar arazi içinde 50 kg'a kadar ağırlığa sahip olabilirler. Milyonlarca canlı bakterinin toprak içinde elbette ki sayısız vazifeleri vardır. Toprağı beslemek, toprak maddesini bir kimya fabrikasındaki gibi işleyerek bitkilerin kökleri için 'yem' hazırlamak, nihayet her çeşit ölü artıkları ayrıştırarak yine toprağı kazandırmak, toprağın 'canlılık' vasıflarını korumak, tek hücrelilerin işidir. Toprakta protein ve azotlu bileşikleri ayrıştırarak amonyak yaparlar. Kükürt oksitleyiciler, demir oksitleyiciler, hidrojen bileşiklerine tesir ederler, küf mantarları, şapkalı mantarlar, bu tür bakteriler arasında sayılabilir. Latince isimlerini de sayarsak aktinomesitler ve algler gibi bitki menşeli bakteriler de toprak ana maddesini teşkil ederler.

Ya küçük hayvanî canlılar? Nematodlar, protozonlar, rotiferler... Bütün bu mikroskopik canlıların da ayrı ayrı vazifeleri ve hizmetleri var. Bunlardan rotiferlerin 50 kadar cinsi tespit edilmiştir.

Toprakta başka canlılar yok mu? Hepsini mutlaka mikroskopta mı göreceğiz? Elbette ki hayır. İşte gözle görülenleri: Böcekler, böcek yiyenler, bin ayaklılar, tesbih böcekleri, toprakpireleri,

yumuşakçalar, kırk ayaklar, örümcekler, solucanlar...

Hepsini bir an için unutup yalnız solucanları ele alalım. Solucanların ölü organik artıklarla beslendiğini biliyoruz. Organik maddelerle birlikte mineral toprak tanelerini de yiyen solucanların sindirim sistemlerinden tekrar toprağı geçen dışkı maddesi son derecede faydalı bir gübre teşkil ediyor. Solucanlar üzerinde yapılan bir araştırmanın neticeleri:

Solucanların dışkı maddesindeki faydalı maddeler, toprak yüzeyindeki faydalı maddelere nispetle çok zengindir. Meselâ solucanlar faydalı fosfor maddesini toprak üstündeki fosfora nispetle %40 oranında daha fazla üretebiliyorlar. Bu oran nitrojen için %38, karbon için %50'dir. Bu hayvanlar hiç doymak bilmeden devamlı olarak toprak yerler, vücutlarında bu toprağı ayrıştırırlar ve dışkı maddesi olarak yine toprağı beslerler. İdeal bir gübre cinsi üreten solucanlar üzerinde Trakya'da kahverengi orman topraklarında yapılan bir araştırmada (Prof.Dr.İlhan Akalan) bir dekar arazide tam 26.000 solucan tespit edilmiş ve ilkbahar mevsiminde bu solucanların 176 kg'lık dışkı bıraktıkları görülmüştür.

Solucanlar yalnız gübre üretmekle kalmıyor, toprakta açtıkları deliklerle toprak drenajına ve havalanmasına da yardımcı oluyorlar.

Toprağın 'cansız' maddesi üzerinde de biraz duralım:

Toprakta her çeşit madde vardır. Demirden kurşuna, bakırdan alüminyuma kadar elementler, kömür, petrol gibi madenler, çeşitli mineraller, özetle yeryüzünde hangi madde varsa hepsi topraktan çıkmıştır demek yanlış olmayacaktır.

Bunlardan sadece mineralleri ele alsak, uzun bir tablo elde ederiz. Mineral gruplarının temel türlerini şöyle sıralayalım:

Amfiboller, piroksenler, mikolar, feldspatlar, silisyum dioksitler, demir oksitler, alüminyum oksitler, mangan oksitler, titan oksitler, karbonatlar, fosfatlar...

Yalnız bir konuya dikkat çekmek gerekirse bütün canlıların kimyevî maddesinin aynen toprakta mevcut olduğunu belirtmeliyiz. Hatta isterseniz insan vücudunu ele alalım.

İnsan vücudu et, kemik, sinir vs.den meydana gelir. Ve bütün bunların en küçük parçası da, bilindiği gibi, hücredir. Hücre, canlı organizmanın en küçük parçasıdır. Ancak hücre de kimyevî olarak atomlardan meydana gelmektedir. O halde hücre içindeki bir demir atomu ile, topraktaki demir atomu arasında hiçbir fark yoktur. İnsan vücudunun dörtte üçü sudur. Suyun kimyevî özelliği hücre içinde ne

ise, yağmur suyundaki de odur. Topraktaki su da aynı sudur. Madde belki şekil değiştirir; katı olur, sıvı olur, buhar olur, ama atom dediğimiz ana ve asıl olan unsur aynıdır, değişmez. Toprakta ne varsa, bütün canlılarda aynı şeyler vardır. O halde canlı madde ile cansız maddenin özü aynıdır. Kemiklerimizdeki karbon, kanımızdaki su, beynimizdeki fosfor maddesi aynen toprakta da mevcuttur. Hani ne demişler:

“Topraktan geldik, toprağı gideceğiz.”

Ne kadar manâli bir söz...

Bedenimizin topraktan geldiğine şüphe yoktur ve bir gün toprağı gideceğinden de...

Yaşayan bütün bitki ve hayvan türleri, öldüklerinde toprağı karışırlar ve onun bir parçası olarak dengede rol alırlar.

Sınavdan Sınava

Biz öğrencilerin belki de hayattaki en büyük zorluğu bir türlü bitmek bilmeyen şu sınavlar. SBS, YGS, LYS, KPSS, ALES, TUS... say say bitmez. Her yerde, her zaman karşımıza bir sınav çıkıyor nedense çok gerekli ya sanki. Liseye geçersen sınav (SBS, OKS) üniversiteye geçersen sınav (YGS, LYS) üniversite biter tam sınavlardan kurtulduk artık bir iş sahibiyiz derken yine yine sınav (ALES, TUS) acaba başka hangi ülkede var. Nedense bütün yaşamın boyunca sınavlara tabi tutulmak. Geleceğini. Küçüklükten beri hayal ettiğin günleri sadece ama sadece üç saate hangi ülkede hangi sınav bağlıyor. Üç saatlik sınavı verirsen eğer hayatın kurtulur belki hayata sınavı dedikleri sınavdan direkt geçersen. Ama veremezsen işte o zaman gerçek dünyayla tanışırın.

Bugüne kadar ki sınavlardan çok farklı bir sınav çıkar. Sorusuz, şıksız sadece bedeninde ve ruhunda hissedersen bu sınavı süre sıkıntısı yok ne zaman canın isterse o zaman kağıdını verir ve çıkarırın. Ama kağıdını verdiğin gün arkanda gözü yaşlı insanlar bırakacağını asla ama asla unutma.

Cem TAYLAK

BİR GARİP KEDİ

30 Temmuz Cumartesi günü Dersim Belediyesi Karşısındaki Bir iş yerinin Çatısında Mahsur Kalan Kedi, İtfaiye Ekipleri Tarafından Kurtarıldı.

Sabah 06:30 Saatlerinde Çatıda Mahsur Kalan Bir Kedi, Vatandaşlar Tarafından Fark edildikten Sonra, İtfaiye Ekiplerine bildirildi. Vatandaşlar Sürekli Kedinin Sesini duyduklarını ve Çevreye Bakarken Kedinin Çatıda Olduğunu Fark ettiklerini söyledi. Daha sonra İtfaiye Ekipleri Aranarak Kedinin Kurtarıma Operasyonu Başladı. İlk Başta Korkan Kedi itfaiye Ekiplerine Zor anlar yaşattı, Sonunda Kurtarılarak Çatıdan Aşağı İndirilen Kedi Tekrardan Ortamına Salındı.

Serkan ÇETİN

ÇOCUK PSİKOLOJİSİ

Anne ve babanın boşanması çocuğu nasıl etkiler? Bir çocuk hiperaktif olamaz mı? Ya da fazlaca içine kapanık? Kıyaslama yapmak doğru mudur? Sıkça sorulan bu soruların cevabı değişir de değişir.

Hepimiz birer çocuktuk. Daha sonra büyüdük ve ebeveynlerimizden bağımsız bireyler haline geldik. Bu yıllar içinde anne babamızdan sevgi, şefkat, çevremizden yardım ve destek gördük. Ne derece olduğu tartışılır tabi ki... İdeal bir biçimde büyütülmedik belki ama büyürken anne babamızdan gördüğümüz davranışlar karşısında "Ben asla kendi çocuğuma böyle yapmayacağım" gibi sözler söyledik. Şunu unutmayalım: "Mükemmel ve kusursuz davranışlar sergileyen çocuklar sadece kitaplarda olur"

- Her çocuk;
- #Başarır
- #Öğrenir
- #Örnek alır
- #Keşfedilmeyi bekler
- Her çocuk;
- #İlgi bekler
- #Sevgi bekler
- #Özgürlük bekler
- #Anlaşılmak ister
- #Mutlu olmak ister
- #Başarılı olmak ister
- #Değer verilmek ister

Size daha 8 yaşında olan ama ağır derecede anne babasının istekleri altında sıkışmış; hayatı okul ve evle sınırlı bir çocuğun dörtlüğünü aktarmak istiyorum:

"Ah çocukluğum, ah çocukluğum,
Şimdi ben buradayım sen yoksun,
Ah çocukluğum, ah çocukluğum,
Seni çok özledim ah çocukluğum..."

Bir şey demeye gerek yok sanırım...
"Çocuklar çiçektir" hep böyle deriz değil mi?
O halde;

Yetiştirdiğimiz çiçeklerin kokusu ve güzelliği sizi her zaman huzurlu kılacaktır. Onların bakımını yapmak bazen zor olacaktır. Ama verdiğiniz emeklerin sonucunda gördüğünüz güzelliklere siz bile şaşıracaksınız. Sizi hiç bırakmayacak bu çiçekler her zaman güzel kokmaya ve güzelliklerini etrafa göstermeye devam edecektir. Çünkü siz bu çocukları sevgi ile büyüttünüz. Onlar sizin "Sevgi Çiçeğiniz"

DENİZATEŞ

GENÇLİK NEREYE ?

Yaşayarak öğreniyoruz her şeyi... Planla yaşanmış bir şey görülmüş mü sanki? Gençlik... Olayların akışına öyle umarsız kapılmış ki bırakın öğrenmeyi, planı... Nasıl yaşadığından haberi yok. Hep bir boş vermişlik... Saatine bak! Tam şu anda evet şimdi! Baksana nasıl akıyor... Her biri senin sonuna yaklaşıyor değil mi? Sen niye zamana inat değilsin? Ne bu olayları akışına kapılma? Bir düşün, taşın ben nerdeyim? Şuanda içinde bulunduğum yerden mutlu muyum? Her şeyi geçtim ben huzurlu muyum? Merak etme bunları düşünmek için geç değil. Geçirdiğin boş zamanları düşünürsek zaman bile kaybetmedin. Şunu unutma senin etrafındakiler senin aynan gibidir. Onların Seni Değiştirdiğini hissettiğin an Bir Silkelen! Unutma mutlu olmanın anahtarı; seçtiklerin, yaşadıkların ve düşündüklerinden geçer. Sende bir el koy şu yaşadıklarına. Akışına bırakmanın ne kadar kötü olduğunu gördün be genç... Artık ipleri eline alma zamanı geldi. Kendini kontrol et. Et ki düşüğün zaman kalkabileşin. İnsanların Seni esir almasına izin verme. Düşüncelerine Hareket et, Pişman olsan bile düşüncelerine hareket et. Bazen bir akıla ihtiyaç duyarsın o ayrı... Ama unutma senin her zaman danışabileceğin biri var 'Akıl'. Mutlu ol Genç!

Kadın olmak demek aslında dünyayı sırtında taşımak demek. Kadın olmak demek acının en katmerlisini yaşamak demek. Kadın olmak demek çocuklarına bakmak büyütme, hastalıkta başında sabahlara kadar beklemek aç kalsan da onu doyurmak demek. Kadın olmak demek ayağında naylon ayakkabıyla karda yürümek demek. Kadın olmak demek dayak yesen de gözlerin mor ve şiş olsa da erkeğe itaat demek. Kadın olmak sevsen de sevmediğin insana para karşılığında verilip ama içine atmak kan ağlamak demek. Kadın olmak tacize ve tecavüze uğrasan da yasalar karşısında suçlusun demek. Kadın olmak susmak demek. Kadın olmak var ya kadın olmak pazarlarda meta olarak reklam ajanslarında sütün bacak demek. Kadın olmak ölümü hak etmek demek vurulsa da ağır tahrik demek. Kadın olmak var ya sırtında tüm acıların izleriyle yaşamak demek. Kadın olmak var ya kadın olmak bu hayattaki en zor şey demek.....

Hasret Soylu

Hayat hiç de iki dağ arasında akan bir nehir kadar sıcak değildir. Çünkü nehrin bir geçmişi vardır. Su, çakıl ve bir uçtan bir uca sınırsızca ulaşan balıklar getirir. Fakat Munzur, tarihinde amansız kış mevsimlerinde su yerine kan getirirse de masum. Çünkü sadece celladın ortağıydı ve son nefesi vereni koruyacak kadar cömertti.

Biliyor musun işte Dersim şu fotoğraf karesi kadar özetliyor kendini. Mevsim kış, karları üstünden silkmeye çalışan ve baharın geleceğine inanan dağlar kadar sabırlı, sessiz ve yalnız. Ve yalnızca bir mumun ışığıyla ısınıp, baharı getirecek kadar ümitli. Evet, yalnızca bir mum, ışığında ziyaret, niyaz, dua ve kutsal bir coğrafya ama tüketiyor...

Tıpkı bir kitabın cümleleri gibi, "Her şeyi duyuyoruz, hiçbir şeyi bilemiyoruz Olric. Bu duvarlar arasında kapandık kaldık. Savaş diyorlar, öldüler diyorlar, halk diyorlar. Ne biçim şeyler bunlar?" Mum bir gün eriyecek, yok olacak ama kar da eriyecek. Dua, niyaz ve umut kar eridiğinde toprağı çatlatıp güneşle buluşacak bir çiçekte saklı...

Pınar Fidan Işık

Detra Jagan

www.arsivakurdi.org

TIRAM GENÇLİK ŞÖLENİNE DAİR...

Bu yıl ilki düzenlenen şölen, bazı aksaklıklara rağmen coşkulu geçti. Şölen kapsamında Dereza parkında çeşitli sunum, sohbet ve aktiviteler yapıldı. Tabii ki her Dersimli'nin eksikliğini hissettiği Munzur'un çağlayan sesi yoktu. Durgun bir ırmağın çağlayan sesi olmayı amaçladık orada.

Tıram gençlik kültür ve sanat derneğinin amaçlarından biri, gençlerimizin özgüvenlerini sergileyebilmelerine önayak olmaktır.

Özellikle metropollere göçmüş ve orada dünyaya gelmiş olan çocukların "aslen" değil "öz" Dersimli kalabilmelerini sağlamak gerekiyor.

Asimilasyonun önüne geçmenin yolu ebeveynlerin, çocuklarına Dersim kültürünü, dilini ve Aleviliğin hoşgörülüğünü anlatması ve uygulamasından geçiyor.

Bu konudaki faaliyetlerimiz arasında katılan onlarca genç, artık kendini daha iyi tanımlayabiliyor ve çeşitli kurslardan yararlanarak topluma sunabileceği yeteneklerini keşfetme olanağı buluyor.

13-16 Temmuz tarihleri arasında düzenlediğimiz şölen, bu çalışmalarımızın bir ürünüydü.

İsveç Alevi Federasyonu, Olof Palme Center, TOG, Kaos GL ve ÇAÇA şölenimize renk katan kurumlar arasındaydı.

Tıram gençlik şöleni, Katılımcıların büyük beğenisiyle 16 Temmuz tarihinde ADALILAR ve ERKAN YAVUZER konseriyle son buldu.

Gençlerimizin bu potansiyeli yakalaması, yozlaşmadan uzak durması ve Dersim'in meşru tarihini tanımasıyla başladı. Ümidimiz Dersim

dışında yaşayan gençlerimizin internet ortamında sayfamıza üye olmaları, faaliyetlerimiz arasında yer almaları ve görüşlerini bildirmeleridir. Çeşitliliğe önem veren derneğimiz, Dersimli olmayan birçok öğrenciye kapılarını açıyor ve hedeflediği alana giden yolu bir renk cümbüşüyle adımlamaya devam ediyor...

ÖZGÜR BAŞARAN

Tıram, Hozat gençliğiyle buluştu

Tıram Gençlik Kültür Sanat Derneği olarak Hozat İlçesinden gençlerle buluştuk. Buluşmada derneğimizin amacını ve çalışmalarımızı anlattık. Gazetemizi de dağıtma şansı bulduğumuz buluşma oldukça iyi geçti. Hozat gençleri derneğimize destek olacakları konusunda söz verdi.

Gençlerle buluşmamızın

ardından Belediye Başkanı Cevdet Konak'ı ziyaret ettik. Başkan Konak, çalışmalarımızı takip ettiğini belirterek, başarılar diledi.

Sanatı çok sevdiğini bildiğimiz Sayın Cevdet Konak'ın bu yönlü projeler planladığını öğrendik. Bizleri karşılayan ve sıcak ilgi gösteren Sayın Başkanımıza teşekkür ediyoruz.

HÜSEYİN TÜNEY

*İnsanlar koca bir
Kemik yığını olmuştu
Aşktan uzaklaştıkça*

*Sokak lambaları sönmüş
Ay ise güleç yüzünü
Kaybetmiş beyaz rengini
Soldurmuştu*

*Şehir hüzün kokuyordu
Mevsimler tarumar olmuş
Hep kışı soğuğu yaşıyordu
Yağmurlar mermi olur
Yağar*

*Arı'nın üstüne konacağı
Bir çiçeği bile kalmamıştı
Rüzgar ve sessizlik
Saklambaç oynuyordu*

*Pilin ömrü daha uzun olmuş
Birlikteliğin ömrü kısalmıştı
Ne Demişti Şair
Herşey İnsan OğLuna Feda İken
İnsan Oğlu Kendine Cefa Olmuştur...*

Bilal KAPLAN

SAHİBİ
Tıram Kültür Sanat Derneği Adına

Songül ÇİÇEK

Yazı İşleri Müdürü

Murat Düzgün HANOĞLU

BASKI YERİ

Tunceli'nin Sesi Gazetesi
Moğultay Mah. Boysan Cad. No: 41 - TUNCELİ

DİZGİ & TASARIM

Barış SARICA

İletişim

Tıram Gençlik Kültür Sanat Derneği
Moğultay Mh. Cumhuriyet Cad. Garanti Bankası Üstü
Kat: 4 - TUNCELİ / Tel.: 0428 212 59 19
web: tiramyouth.wordpress.com
Sorular İçin e-mail : tiramyouth@gmail.com

Yazıların Sorumluluğu Yazarlarına Aittir

Gazetemiz Uluslararası Olof Palme Merkezi
ve İsveç Alevi Kültür Merkezi'nin
Destegi İle Çıkarılmaktadır.

